קודם הזמן הזה למה לי סד"א כו'. וא"ת וכת י"ל שנה למה ליה למימר דאיכא מריפא לא בדקין לה דהייט קודם הזמן ויש לומר דזו אף זו קתני דלא אמרי אלא אפילו אמרי לא מהני: **אלא** דברי רבי בפירקין אמרי' כל י"ב שנה ממאמת ומכמן ואילך אינה ממאמת ובפ' נערה שנתפתתה (כתובות ד' נא.) אמר דהלכה כרבי לגבי רשב"א לבד מלגבי מילתא דהתם ובים נוהגין (ב"ב דף קכה:) נמי פסיק הלכה כרבי מחבירו:

שדתינוק מלו בבית רבו. ואפילו אין לו רב רגיל לגלות ולבא ומתפקה יותר:

איליבא לגדיים. ובגלה בבית ב' שערות ואפ"ה נדרו נדר אם ידע למי נדר כיון שהוא שנה לפני גדלות דמסתמא יביא ב' שערות כשיהיה בן י"ג ויום אחד כדאמר רבא לקמן חזקה הביאה שערות: **אלא** לענין עוונשין. וכגון שהביא ב' שערות תוך הזמן מי חשיב גדול כמו לאחר זמן לענין חלילה וקלונשין ונדרים לקיים נדרו אפי' לדע יודע למי נדר כיון שהביא ב' שערות ומיבעיא ליה לר' שומעת לי לאו: כן ליבדוק קמ"ל ולחני הני תרתי בבי בת י"ב שנה ויום א' נדריה קיימין ובודקין כל י"ב בת ארת עשרה ויום א' נדריה נבדקין בשתים עשרה בעיא בריקה בארת עשרה לא בעיא בריקה והיכא דחוינן לה דרריפא מפי מיברקה בארת עשרה קמ"ל קודם הזמן הזה ואחר הזמן הזה למה לי סד"א הנ"מ היכא דלא קאמרי אינהו אבל היכא דקאמרי אינהו נסמוך עלייהו קמ"ל ת"ר אלו דברי רבי ר"ש בן אלעזר אומר דברים האמורים בתינוקת בתינוק אמורים דברים האמורים בתינוק בתינוקת אמורים א"ר חסדא מ"ט דרבי דכתיב °ויבן ה' [אלהים] את הצלע מלמד שנתן הקב"ה בינה יתירה באשה יותר מבאיש ואידך ההוא מבעי ליה לכדריש לקיש *דאמר ריש לקיש משום ר"ש בן מנסיא ויבן ה' [אלהים] את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם מלמד שקלעה הקב"ה לחוה והביאה אצל אדם הראשון שכן בכרכי הים קורין לקלעיתא בנייתא ור"ש בן אלעזר מ"מ אמר רב שמואל בר רב יצחק מתוך שהתינוק מצוי בבית רבו נכנסת בו ערמומית תחלה *איבעיא להו תוך זמן כלפני זמן או כלאחר זמן למאי הלכתא אי לנדרים לאו כלפני זמן דמיא ולאו כלאחר זמן דמיא אלא לעונשין מאי רב ור' (ח) חנינא דאמרי תרוייהו תוך זמן כלפני זמן ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי דאמרי תרוייהו תוך זמן כלאחר זמן אמר רב נחמן בר יצחק *] וסימניך °וזאת לפנים בישראל מתיב רב המנונא אחר זמן הזה אע"פ שאמרו אין אנו יודעים לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו נדריהם נדר והקדשן הקדש הא תוך זמן כלפני זמן אמר ליה רבא אימא רישא קודם הזמן הזה אע"פ שאמרו יודעים אנו לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו אין נדריהם נדר ואין הקדשן הקדש הא תוך זמן כלאחר זמן ולא היא רבא קטעי הוא סבר רב המנונא ממשנה יתירה קדייק ואדדייק מסיפא לידוק מרישא ולא היא רב המנונא מגופא דמתניתין קא דייק הא לאחר זמן היכי דמי אי דלא אייתי שתי שערות קטן הוא אלא לאו דאייתי שתי שערות וטעמא

לכשיגדיל יבעול ויתן גט: **מתני'** בת ארת עשרה שנה ויום א' נדריה נבדקין בת שתים עשרה שנה ויום א' נדריה קיימין ובודקין כל שתים עשרה בן שתים עשרה שנה ויום אחד נדריו נבדקין בן י"ג שנה ויום אחד נדריו קיימין ובודקין כל שלש עשרה קודם לזמן הזה אע"פ שאמרו יודעין אנו לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו אין נדריהם נדר ואין הקדשן הקדש לאחר הזמן הזה אע"פ שאמרו אין אנו יודעין לשם מי נדרנו לשם מי הקדשנו נדרן נדר והקדשן הקדש: **גמ'** וכיון דחנא בת ארת עשרה שנה ויום א' נדריה נבדקין בת י"ב שנה ויום א' נדריה קיימין למה לי סד"א בודקין לעולם קמ"ל וכיון דתני בת י"ב שנה ויום אחד נדריה קיימין בודקין כל שתים עשרה למה לי סלקא דעתך אמינא הואיל ואמר מר *ל' יום בשנה חשובים שנה היכא דבדקנא ל' ולא ידעה להפלות אימא תו לא שמעינן דמקמי הכי לא: הני מילי. דמקמי הכי מוחזקין קטנים ולאחר זמן מוחזקין גדולים: היכא דלא קאמרי אינהו. קודם הזמן יודעין אנו ולאחר זמן אין אנו יודעין: **דברים האמורים כו'.** דמיעוט ממכר להתמכר האמורים כו'. דמיעוט קודם הזמן וכגון דאייתי שתי שערות תוך הזמן דאי לא אייתי אפילו לאחר זמן לאו כר עונשין הוא ולאחר זמן אי אייתי ב' שערות הוי גדול וכר עונשין: כלפני הזמן. ולא עונשין ליה ושתי שערות הוא לאו שומע: **חזאת לפנים.** וחזאת לשון נקבה כלומר רב מתיבא דשמיה לשון נקבה אמר לפנים כלומר לפני זמן ולא מטעה להחליף דבריהם. ל"א שמו (ג) של רב דאמר כלפני הזמן מובלע במיבת מישראל: **מתיב רב המנונא.** קס"ד כדאמר לקמן דרב המנונא משנה יתירה דייק דלא איצטריך למתניה כדפרכינן לעיל והא דתני ליה מגא דמתני' למידק מינה לענין עונשין הא תוך הזמן כלפני הזמן דאי לענין נדרים לא כלפני זמן ולא כלאחר זמן: מגופא דמתני' דייק. דלא מוקמא אלא כשהביא שתי שערות ואפ"ה לא חשיב ליה גדול עד לאחר זמן. והשתא ליכא למיפרך לידוק מרישא דהא לא דייק מידי דבין רישא ובין סיפא לגופא איצטריך לענין נדרים דלא תימא הני מילי היכא דלא קאמרי אינהו אבל היכא דאמרי לעיל ומיהו מגופא דסיפא שמעינן דעד דמטו לאחר זמן בעינן יודע להפלות ואם אינו יודע להפלות (ד)ואפילו הביא ב' שערות לאו אינו כלום הוא דמיהו נדרו נדר מחמת אישות בלא הפלגה: קטן הוא. ואמאי נדרו נדר הא לאו מחוקת גדול הוא כל זמן שלא הביא ב' שערות ומופלגה אמוך נמי לא הוי אינו יודע לשם מי נדר ומהיכא מיתי דנדרו נדר: אלא לאו כשהביא. ומשום הכי נדרו נדר אע"ג דאין יודע להפלות דהא גדול הוא: וטעמא

[יבמות כ.]

מוסף רש"י
נדריה נבדקין. אם ידעה לשם מי נדרה לשם מי הקדישה נדרה נדר (במדבר ל ד).
נדריה קיימין. אינה צריכה ליבדק (שם).
שקלעה. קליעת שער (ערובין יח.).

[תגיגה ג:]

[לעיל ע"א ושם]

כ"כ קנס:

הגהות הב"ח
(א) גמ' רב ור' חגיגה: (ב) רש"י ד"ה בת ת"ל וכו' מיתני ליה: (ג) ד"ה וחזאת לפנים וכו' ל"ל שמו של רב כ"כ ולי כלום רש"ל ורבי"ו מגיה בגיסמר ניסראל. יוחנן: (ד) ד"ה מגופא וכו' להפלות אמי':

תוספי הרא"ש
אלו דברי ר' סוטה קיל בפרק פי שמת בני בת י"ד שנה שסברה בנבסי אביה. ופריך תלמודא ולישלח ליה בת י"ב ש:ה ויום אחד ולקמן נמי בשמעתין קאמר רבא כל י"ב מסאנת חזלכת לה ובפרק אע"פ ובפ' יש נחלין אמרינן הלכה כר' מחבירו:
מלמד שנתן הקב"ה בינה יתירה בא"ה יתר מבאיש. פירוש הקרים בה בינה יותר מבאיש: שהתינוק מצוי וכו'. האזי אין לו רב ותיל לבוא ולצאת עם בני אדם ומתפקח יותר ואפי' אין תיל כלל אין הולדתו מפיתנית מאבותיו ואבות אבותיו: תוך זמן כלאחר זמן. ומפלא מסך לאיש ויי לעולם שנה אחת מסיבה לגרלות בין מיהר להביא בין אחר להביא:
וזאת לפנים ב שראל. פי' ריבל היה לוי כראמרינן בפ' כל הבשר [דף קי ע"ב] ר' מיא:א גריה דר' יהושע בן לוי לוי דוה. כלומר אותם שהם ישראל אמרו לפנים:

הגהות מהר"ב רנשבורג
א) גמ' וסימניך וזאת לפנים ביסראל. עיין נדרים מהרש"א דף יז ע"א:

מוסף רש"י (המשך מדף חד ב) **ואם בא** עליה יבם קנאה. ואם רצה להוציאה מוציאה בגט (קדושין י.) ויצאה ידי יבום ומתגרשת סימנו בגט ומקבלו אביה ואינה צריכה מגיה, דהא בביאת יבם מגיה רחמנא, שכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר שמגרשה בגט, חה הרי בא עליה, אבל פחות משלש שנים אינה בגיה ואינה נקנית לו ואם בא לגרשה בגט אינו יכול, אלא יתמין עד שתגיע בת שלש שנים ויום אחד ויבעול, אז עד שתביא ב' שערות ותחלץ (סנהדרין נה:). **וחייבין** עליה משום אשת איש. אם קיבל אביה קידושין ובא עליה אחר, חייב עליה משום אשת איש, דאבל פחות מבת שלש, נחי דקדושי כסף שלה קדושין הן לחייב עליה לאחר שלש, אבל הבא עליה בתוך שלש לא נחייב אע"פ שהיא אשת איש, דלאו ביאה היא (שם). **ומטמאה** בה בועלה. כשהיא בת שבעה ימים, דכתיב (ויקרא טו) ותהי נדתה עליו (קדושין י.). דקי"ל (לעיל לב.) מדכתיב דוי"ו ואשה כי תהיה זב, לרבות מטקת בת יום אחד שמטמאה בנדה, ומיהו כי מטמאה בנדה ומתדמים הוא דמטמאה טהרות ואדם וכלים כשאר נדה, אבל בא עליה בתוך שלש אינה מטמאתו טומאת שכבה כטובל נדה ומהי נדתה עליו, אלא הרי הוא כטובל בעלמא לטומאת ערב, משום דלאו ביאה היא, אבל בת שלש מטמאתו כדין טובל נדה (סנהדרין נה:). **לטמא** משכב תחתון כעליון. שאשה טובלה משכב ומושב אחיה עשר מצעות, אבל לא לחיות אב הטומאה לטמא אדם וכלים במשכבה של נדה עצמה, אלא לטמא אוכלין ומשקין בעליונו של זב (קדושין י: וכפר"ז יומות מ:) שהטובל נדה מטמא משכב התחתון משום משכב אחיה לא נגע בו, כעליון של זב, הכי מפורש במסכת נדה בפרק בתרא בתוס (לב:) שאין משכבו של טובל נדה אמור כמשכב נדה וכמשכב זב שנעשים אב הטומאה לטמא אדם וכלים, דכתיב בהו וכל אשר יגע במשכבה, אלא הרי הוא כעליונו של זב, בגד שנישא על גבי הזב, שאינו אלא לאשון לטומאה ואינו מטמא אדם וכלים אלא אוכלין ומשקין, ומקרא ילפינן לה בחס (סנהדרין נה:) אבל פחותה מבת שלש, הבא עליה בנדותה אינו כטובל נדה, אלא בטובל בעלמא אחיה אוכלין ומשקין אחיה נגע בו, דטובל בנדה אינו אלא לאשון לטומאה ואינו מטמא כלים אחיה נגע, וכ"ש דאינו מטמא משכב בלא נגיעה (שם סט.). **נשאת** לכהן. על ידי קדושי אביה ואמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה, חו אם נכנסה לחופה אוכלת, אבל פחותה מבן אחיה אוכלת, אע"פ שלא נבעלה אוכלת, אלמא לא בביאה תליא מילתא אלא בחופה, מיהו דאינה לביאה בעינן וכל שאין לה ביאה אין לה חופה (שם) אע"פ שקידושיה קדושין ע"י אביה, הואיל ואין ביאה אין לה חופה והאין לה בתרומה, דאע"ג דקיבל כספו הוא אמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה (שם נה:). **בא** עליה אחד מן הפסולין. כגון עבו"ם או מגלו או נתין וממזר (שם וכפר"ז שם סט. ויבמות מ:) אז אלמנה לכהן גדול (יבמות שם). פסלה. מן התרומה, דהא ביאה ביאה, ויבמות (שם.) וקדושין בפרק בתרא (שם.) וכפר"ז שם סט.). **בא** עליה אחד מכל העריות כו' מומתין עליה. אם מתייבי מיתות הן, דהא ביאה ביאה (שם נה:). **והיא** שטורה. מפני שהא קנוסה ואינה בת עונשין (שם סט.). **כגתן אצבע** בעין. מה דהמעה הוצאת ע"י אצבע בלא אחרת אחמיה, אף בחולים של פחות

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com